

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
ahová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

ahová a lap azellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Magyarország és a külföld.

Pécs, 1896. július 17.

Idehaza, — persze itt is csak a leg-
szűkebb értelemben vett magyarok lakta
földön, — szinte elkábulunk a nagy töm-
jénfűsttől, a melyet a kiállítás látogató
külföldiek csupa udvariasságból bocsátanak
az orrunk alá. Hazafias büszkeségtől dagad
keblünk, a mikor halljuk, hogy a művelt
nyugat népeinek nálunk járó képviselői
mily magasztalólag szólnak haladásunkról,
szabadságszeretetről, lovagiasságunkról:
nemcsak készpénznek vesszük ezeket az
udvariassági nyilatkozatokat, hanem szent-
tül meg is vagyunk győződve róla, hogy
minden itt járt külföldiből odahaza a ma-
gyar nemzet dicséretének lelkes propaga-
tora lesz.

Tagadhatlan, hogy a személyes érint-
kezés sok félreértésnek lehet eloszlatója,
hogy a szives vendéglátás maradandóbb
szimpathiákat kelthet, ámde nagyon csa-
lódnánk, ha azt hinnők, hogy mindez ele-
gendő helyzetünk és viszonyainknak a kül-
földdel való megismertetésére, a magyar
nemzet tekintélyének kifelé való megóvá-
sára, mert hisz nap-nap után tapasztaljuk
az ellenkezőt: a franciák, németek, olaszok
odahaza nemcsak készpénzül fogadják az
ellenünk szórt legképtelenebb vádakot, de
felülve a hazugságoknak, uton-utfélen tűn-
tetnek ellenünk.

Az olaszok elfeledték már azokat a
nagy szolgálatokat, a melyeket a magya-
rok az olasz állami és nemzeti egység ki-
vivása körül tettek, s mint „az elnyomott
fajokon román nemzet“ protektorai lép-
nek fel a kegyetlen magyar elnyomók el-
len; a németek kulturájuk ellenségeit lát-
ják az „ázsiai betolakodókban“ s anathémát
kiabálnak mindazokra, a kiknek talán
eszükkbe jutna felkeresni az oroszánt bar-
langjában s személyesen meggyőződni róla,
miként volt lehetséges, hogy ez a félvad
törzs miként maradhatott meg ezer éven
át Európa kulturnépei közepette őseredeti
állapotában; a franciák pedig itélőbírákul
vetik föl magukat az államalkotó magyar
nemzet s a nemzetiségek közt egynemely
éretlen szájhős által felidézett viszálykods-
ban s kimondják ránk kárhóztató ítéletü-
ket, persze meghallgatásunk nélkül, egye-
dül a fanatikus ferdítők egyoldalú rágalmai
után indulva.

Szóval a magyar nemzet, a melyet
Kossuth Lajos apostolkodása s a magyar
emigráció működése alapján két világrész
a lovagiasság, igazság- és szabadságszere-
tet mintaképeül ismert, most a külföld
előtt lassan átváltozik rabszolgatartó zsar-
nokká, a kire még Oroszország is megve-
téssel tekinthet, mert ez legalább egyfor-
már szolgáltat igazságot mindenkinek, míg
Magyarországon hasztalan keresi igazságát
az, aki nem tartozik az uralkodó fajhoz!

S mit tesz a magyar kormány mind-
ezekkel az aljas rágalmakkal szemben?
Dokumentálja valóságos ázsiai eredetét, a
mikor rendíthetlen keleti nyugalommal
rámondja, hogy „ebugatás nem hallatszik
menyországba“ s ezzel megnyugtatta ma-
gát, éppenséggel nincs rajta, hogy a nem-
zet ellen szórt rágalmak kellő értékükre
leszálltassanak ott, ahol azok felmerül-
tek s a magyar államon elkövetett sérel-
mek a nemzetközi jog szabályai szerint
kellőleg megtoroltassanak.

Hja! az a rendelkezési alap, ha még
egyszer oly nagy volna is, nem lenne elég-
séges a kormány által kitartott honi két-
lábú tollatlan állatok éhségének lecsillapítá-
sára, — s a kormánynak sokkal közelebb
fekvő érdeke, hogy az ellenzék működése
jó pénzért lepecskoltassék idehaza,
minthogy a magyarság tekintélye helyre-
álltassék a külföldön. Van az ellenzéknek
elég tollforgató embere, védelmezzék meg
ezek a külföldön a megtámadott magyar-
ságot s ne várjanak mindent a kormánytól!

Ami pedig a magyar állam egységén,
teknitélyén, sőt lételén esett sérelmeket
illeti, hogyan követelhetnők a külföldön
ejtett ilyen sérelmek orvoslását, a mikor
ilyenek ellen idehaza sincsen orvoságunk.

Itt csak a filozofia segít: ha meg-
vernek bennünket, fogjuk rá, hogy nem
fáj; ha meggyalázzák nemzeti jelvényün-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A galamb.

Apám halálos ágyán odaintett magához!
Meglehet, akart valamit mondani, de a vég-
küzdelem oly hamar megragadta, hogy soha-
sem tudhattam, mik lettek volna utolsó szavai
hozzám. Talán életpályám forgott elméjében?
talán, hogy anyámat megbecsüljem és el ne
hagyjam? talán, hogy volna valahonnan némi
kapni valónk, a miről eddig nem beszélt?
— bizonyosan semmit sem tudott.

Elaszott sovány arca most is előttem
áll, nagy orra, vastag fekete bajusza, melyet
a szomszéd kovács úgy irigyelt tőle — és
az a mély vágás a széles homlokán, melyet
Komárom alatt kapott egy vasasnémettől, an-
nak a nagy veres cseh kobakjáért.

Gyűrű, óra, valami finom tollkés —
nem, nem, éppen semmi sem maradván utána.

Temetése olyan egyszerű volt, a milyen-
nél egyszerűbbet még a legelkeseredettebb
szív sem kívánhat magának. Anyám ezt az-
zal igazolta, hogy a harangozás igen kevés
volt, igen kevés!

Hazajöve, anyám átölelt és azzal báto-
ritott, hogy ezután: a kenyérkereső én leszek.
Igérttem, hogy fogok lenni, bár nem is kép-
zeltem, mily terhes állapot a kenyérkeresés!

Lehettem 13–14 éves. Makacs, mun-
kátlan, mint az egyetlen fiuk, ingerült és
baragartó. Csak annyit tettem, amennyi ál-
tal a büntetést az iskolában elkerülhettem.
Aludtam volna délig, és megettem volna a
világot. Azért is boszankodtam, hogy anyám
mért marad fent oly sokáig, mikor így nyu-
godtan nem alhatom. De korai, még hajnal-
ban való fölkelése — még jobban boszantott.
Ezért a legszerencsétlenebb fiunak képzeltem
magamat és ha akkor divatban lett volna az
öngyilkosság, gondolom, nem sokáig fogtam
volna okoskodni.

De átkozott rossz csont — hallottam
néha, amint a szomszéd kovácsné Varga Pálné
anyámat ingerelte. Nekem kellene ilyen fiu,
pedig őt van (megjegyzem kettőt rablásért
felakasztottak közülök) majd adnék én neki.
Nem tudna már ilyen gyermek szerezni va-
lamit? Érik a barack a szőlőben, az én
Pistámnak mindig tele a ládája. Mi volna
ilyen gyerekek fölkelni sötéttel és gondos-
kodni az édesanyjáról. Adnék én az ilyen
tátottsájúnak. — Majd megjavul tán — só-
hajtozott anyám.

Én azonban el sem merem mondani,
hogy a sóvárgott javulásnak mely stádiumain
mentem keresztül. Ruhám rongyos volt örökké,
de a testi egészségem kitűnő. Anyám csak
ez utóbbiért imádkozott mindig. Nem értet-
tem, fel se tudtam fogni mi az anyai áldozat.
A legkorhelyebb tanulókkal barátkoztam;

kártyáztam a liceumbokrok alatt; sőt kezd-
tünk a sörházba is titkon belátogatni.

Mint negyedik osztályos gimnazista,
bizottmányi tagja lettem annak a hatóságnak,
mely a majális rendezésére alakult. Most
vettem észre, hogy a cipőm mily rongyos.
Nekem cipőt! kiáltottam.

Idáig vitt a szabadság és anyám forró
szeretete.

Éppen a választmányi ülésről mentem
haza, hol az ment határozatba, hogy tiszta
fekete ruhába öltözzünk mi rendezők. Inge-
rült voltam, mert nem tudtam, hol kapok
ruhát?

Jön anyám a högyészi vásárról, a hon-
nan úgy volt, hogy varrásával keresgetett
pénzén cipőt hoz.

— Nem tudtam fiam . . .

És sirva fakadt.

Én odakapok a kosárhoz — mivel örö-
kösen éhes voltam, — hogy ott lesz valami
gyümölcs.

Két szép fehér galamb, de még csipogó
fióka ült a kosárban. Kivettem. Bubos, ga-
tyás volt mind a kettő, és fehér mint a hó.

Egy percre elfelejtettem majálist, cipőt,
fekete ruhát, bizottmányt, rendezőséget — és
nagy örömmel emelgettem a galambokat.

— Estére jó lesz — örvendett anyám
az örömmnek — megcsinálom pompás papri-
kásnak.

— Nem, megtartom őket.

ket, fogjuk rá, hogy az csak szines rongy volt; hogy az ellenünk állást foglaló hatóságok közeg előléptetése büntetésből történt.

Ha pedig ellenségeink a külföldön a mi kizárólagos belügyeinkbe avatkozó népgyűléseket, demonstrációkat rendeznek, ugyan miért is emelné fel tiltakozó szavát a birodalmi külképviselet? Hisz nem a birodalmat támadják, a megtámadott magyar államnak pedig nincsen külképviselete.

Azok a bölcs opportunisták, akik a szükségből erényt csináltak, beledisputáltak a nemzetbe, hogy nekünk önálló külképviseletre semmi szükségünk nincsen, mert hiszen abból az államszövetségből folyólag, a melyben Ausztriával vagyunk, külpolitikánk amugy is mindig csak egy nyomon halad. Nos hát elég sajnós példánk van rá, hogy ennek az államszövetségnek csak egyik tagja, a magyar állam szenved sérelmeket a külföldön, a melyek iránt a birodalmi külképviseletnek semmi érzelme nincsen, a melyek tehát megtorlás nélkül maradnak.

Avagy megeshetett volna-e az a vásárnapi híres népgyűlés Párizsban diplomaciai beavatkozás nélkül, ha Magyarország ott külön külképviselete van? Azok, akik Magyarország belügyeibe való ezt a vakmerő beavatkozást kicsinylik, ám próbálják meg s tartsanak Budapesten egy még mindig aktív szerepet játszó exminiszter elnöklése alatt népgyűlést, a mely határozatilag tiltakozzék pl. az Orleansoknak

Bourbonoknak Franciaországból való kiűzése ellen azzal a kijelentéssel, hogy „mi magyarok mindent megteszünk, hogy a volt királyi ház tagjai polgárjogi és politikai tekintetben teljes egyenlőséget élvezzenek hazájukban”: vajjon nem fogná-e ez diplomaciai összehúzó tárgyat képezni, ha az illető állam külképviseletének ily demonstráció betiltását már előre is kieszaközölni nem sikerülne?

Azonnal utána láttam, hogy e szép kis jószágokat megetessem. A számból kellett őket etetnem, itatnom.

Itt adta meg a sors az első utasítást, mint kell valakinek, a kit szeretünk — az eltartásáról gondoskodni.

Alig vártam, hogy az iskolából szabaduljak — első utam galambjaimhoz volt. Ott éltem; velük éltem; őket lestem; az ő röpülésük, turbékolásuk minden eszrakozásomat megadta. Hogy a macaka el ne vigye őket, vagy el ne lopják, fölkeltem korán, és mert így időm volt elég — derekasan elkészültem a tantárgyaimra. Lassanként mindentűn elmaradtam, minden időmet otthon töltöttem. A nélkül, hogy valaha es becsvágyam lett volna — első lettem az osztályomban. Gyorsan haladtam előre; tanárain elhalmoztak jószágokkal, ösztöndíjakhoz jutottam és egy igen gazdag kereskedő beteges fiacskája mellé rendelték tanítónak.

Már ekkor az egész vidéken a legszebb galambjaim nekem voltak.

Korcsma, kártya, csavargás — rég kiment a fejemből.

Eljött az idő, hogy pályát válasszak.

Az öreg főtisztelendő esperes ur a püspöknek azzal kedveskedett, hogy a legjobb tanulókat, természetesen a szegényebb osztályból — felküldözgette kispapoknak.

Egy napon engemet is áthivatott.

Beszél az alázatosságról, melyet bennem annyira becsül; az engedelmességről, mely annyira ékesít egy ifjút és a fáradhatlan

Ne ámitsuk tehát magunkat s ne iparkodjunk elhíttetni magunkkal és a világgal, hogy állam vagyunk, mindaddig, míg az államiság legelemibb kellekeit nélkülözzük.

Az az állam, a melynek nincsen joga a saját érdekeit az államok koncertjében önállóan képviseltetni s védelmezni, az csak kiegészítő részét képezheti annak az államnak, a mely ezzel a képvisellel bír, de önálló államnak a külföldön elismerni senki sem fogja; mint ilyen tehát magának tekintélyt s képzelt tekintélyének sérelem esetén elégtételt sem arrogálhat.

Hirek.

Pécs, 1896. július 17

Bolondok gazdája.

Nincs a világon alaposabb kedélyű, mint a magyar gazda. Ennek még ha egy kis baj megrongálta is lelkét, azzal igyekszik a csorbát kikészíttetni, hogy nem adja teljes bubánatnak a fejét, hanem keres magának valami tárgyat vagy egyént, amin igen jókat mulatgat. Azzal aztán teljesen helyre építi lassan-lassan kedélyét. Persze mert a gazda, éppen így nyáron — nem igen mehet se Balatonra, se Koritnicára fürödni és pénzt költeni, hanem sokkal egészségesebb kurákba kapaszkodik. Tudunk olyan embert, akinek tíz husz forintba kerül 3—4 ember vizitje évente.

Ezek mind olyanok, akik nála csupa ok nélkül meg megjelennek és időnkint úgy odahúzódna, hogy más ember szinte megharagudna érte. De ez a gazda szívesen veszi. Mindegyiknek megvan a maga ideje, mikor oda tart hozzá. Olyan bogaras, félkalantyus féle emberek.

Egyik mindig a szolferinói csatát beszéli, ott hősködik, őrszi az elfogott katonarabokat, levágja nyakukat, kiszurja a szemüket s végül ötet, ott azok a katonafoglyok megrohanják s úgy kell neki a kedves szülő városába rengeteg erdőn-uton át — haza szökni. Dühöng, vérbe forog a szeme; egy

szorgalomról, mely minden szerencsének alapkövetője.

— Isten korán kiválasztja az ő szolgálit — szól. Légy fiam pap — és hozzá tette vidám mosolytal, akkor tarthatasz még galambokat. A templom tornya tele lehet velük.

Mindenről beszélt még, emberiségről, hazáról, hogy Magyarország nem volt, hanem lesz; vallásról, mely hova előbb meg fogja valóítani, hogy: egy akol és egy pásztor.

Az én fejemben csak a galambok maradtak meg.

Igen, én anyámnak is fölötte nagy öröme, átléptem az egyházi pályára.

Ma negyvenöt éves vagyok.

— Fiam, szól anyám — egy öreg asszony van odakün bejöhete-e?

— Miért ne, édes anyám? Bocssásák be azonnal.

Töpörödött kis görbe asszony, ősz fűrtökkel, — rongyos fekete ruhában, lépegetett felém sirva, hogy anyámnak kellett őt támogatnia.

— Oh méltóságos főtisztelendő püspök ur! — én vagyok — ugy-e nem ösmer? én mondtam mindig: ne féljen, szomszéd asszony, ebből a gyerekből lesz még valami — mert a ki olyan sokáig alazik — én vagyok a szomszéd kovácsné, a Varga Pálné. Édes Istenem, szent atyám! Ön püspök! s az én fiam, a Pista, csak kántor, pedig már hajnalban járta a szőlőket!

Tolnai Lajos.

kicsit elrohan; félóra mulva visszajön és igen szépen, higgadtan megkéri a gazdát, hogy fizesse ki neki a hónapi házbérlését.

Es volt előbb is a baja, csak hogy eszelős szegény és egy kis dühöngés után, ami lelkét régen csakugyan megzavarta, tudja elmondani szíve szándékát.

A másik meg mindig Kossuth Lajosról beszél. Elmondja, hogy 48 ban még a csillagok is lejártak Kossuth szavára — harcolni. Ő akárhányat látott, mikor tüzes paripán szaladt le az égről a magyar mellett kardot rántani. Elmondja, hogy ő csak egy templomban tudna imádkozni: Turinban. A biblia? az semmi! „Kossuth irataim az emigrációból... haj-haj... Azt Kossuth az Istenel magával együtt írta! Hátha még majd hazajön a szent öreg és mindent adnak majd a Kossuth-bankón?!

Persze aztán az a vége, hogy nincs egy kis zsiradékja a még 48 ban meghibbant agyvelejű atyafinak, hogy azt az egy ugrás szőlőcskéjét, amiből tengeti magát, megkapja. Kinéz aztán a gazdától egy felvonásra való őrzöngés után egy két font szalonnácska.

Pár hétig vagy hónapig most ismét csendes és még ha hívják, akkor se megy oda.

A harmadik meg egyenesen a világ diktátora. Bölcs, okos és miként a mindenkinek szerencsét mondó cigányasszony, hogy maga mégis koldul, — ő is, dacára világ igazgatósági állásának, olyan rongyos, akár egy madárijesztő vás. Ez meg egyenesen onnan kormányozza a világot; elmondja, hogy kellene, mi nincs jól; persze semmi sincs jól; majd ő másként teszi; beszél pappal, bíróval, királylyal és hallja az ember ott frissibe azokat a világfelforgató leckeiket, amiket fejéhez ver a mániás öreg, még magának a nagyszakállu Jupiternek is. Az utolján kiül azonban, hogy ő bizony, noha majd elszédül az ember éhen ebben az ostoba világban, — nem megy a gazdag Lapu Andrásékhos tuskót hasigatni, mert azt ma már jóra való gazda puskaporról is szétrobbanthatja. Ennek meg, — ennek a világot újra gyuró masinának — csupán két hatosra van szüksége.

A prédikáció után a bolondok gazdája a szobájába nyul, odaadja a szürke piculákat és ekkor már olyan meglegedetten szippant egy-egy bodor füstöt a vén diktátor, mint a kinek valóságos verpeléti van a pipájában, pedig éppen most tömte tele szépen megsáritott krumplisszárral, hogy ide bandukolt éhségében... Est is ki stafirozta a gasda s ezt se látja egyhamar.

De akkor van itt astán sok épületes habota, mikor ez a három féleszű egyszerű talál ide és egy csomóba garabóssák össze tudományukat!

Nincs olyan koritnicai balzsam az egész világon!

Napirend 1896. július 18-án.

Naptár: szombat, jul. 18. — Róm. kath.) Kamill. — Prot.: Frigyes. — Görög-kel.: (július 6.) Szivesz. — Zsidó: 8. Debarin. — Nap két 4 óra 6 perckor; — nyugszik 7 óra 33 perckor. — Hold két délután 1 óra 41 perckor: — nyugszik este 10 óra 31 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 26 Celsius fok meleg, légnymás 752. Kilitás a központi meteorológiai intézetjelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint csapadék és zivatar várható.

— (Tömeges fölrándulás a kiállításra — Pécsről.) Az iparosoknak már előbb tervezett tömeges fölrándulása tudvalevőleg abban maradt, mert az a 8 forintos kedvezményes jegy, a miben az oda és visszautazás és két napi teljes ellátás ára is befoglaltatott, nem felelt meg a célnak, miután iparosaink a két napi fentartózkodási időt szerfölött kevésnek találták arra nézve, hogy tanulmányozzák a kiállítást. Most azon-

ban ezen a bajon is segítve lett. Amint a kereskedelmi miniszter közölte a pécsi kereskedelmi kamarával és ennek útján az ipartestülettel, azoknak a 8 frtos menettérti jegyeknek érvénye 14 napra terjesztetett ki, úgy azonban, hogy a kik két napnál tovább akarnak fentmaradni a fővárosban, ezen a díjon felül naponként 1 frtot fizetnek. Ezért a díjért megkapják az oda- és visszautazási jegyet, szállást, ételmezést és a kiállításba való belépő jegyeket, még pedig minden napra egyet. Az utazás a kamara és ipartestület segítségével alatt rendeztetik augusztus 5-6-ika körül és résztvehetnek benne iparosok, ezek családtagjai, nők, gyermekek, iparossegédek, valamint az iparostanoncok is. A nők és gyermekek elkülönített éjjeli közös szállást fognak kapni. Jelentkezések elfogadtatnak f. hó 25-éig a pécsi ipartestületnél, akár a pécsi kereskedelmi és iparkamaránál. Kapcsolatban ezzel közöljük, hogy az ipartestület 10 tanoncot küld föl a maga költségén, sőt ha a megindított gyűjtések lehetővé teszik, esetleg többet. Erre a célra Vassary Gyula főkapitány 20 frttal kezdte meg az adakozást. Az ipartestület fölkeri ez uton is a nemes célt szívükön viselő férfiakat, hogy adományait a pécsi ipartestülethez beküldeni sziveskedjenek. A pécsi kereskedelmi és iparkamara egyik régebbi határozata szerint 20 iparos tanuló küld föl a maga költségén a kiállítás megtekintésére.

— **(Uj regényünk.)** Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Célunk lévén, hogy érdekes eredeti regények mellett a világirodalom jobb műveit is bemutatjuk olvasóinknak, most az olasz regényirodalom egyik legesebb művét: „Szent Cecilia“-t közöljük. Az érdekes mesesszerű olasz regény, jó magyar fordításáról a fordító kitünő tolla keszeskedik. Természetesen — ez új regényünket, — mely rövid harmadik félév alatt immár a negyedik — szintén könyvalakban közöljük s így előfizetőink évről-évre egy egész könyvtár birtokába juthatnak lapunk útján.

— **(Lógyakorlat a Misinán.)** Folyó hó 20., 21. és 22-dik napjain a Mecsek legmagasabb csucsán, a Misina-hegycsúcson a pécsi 19-ik honvéd gyalogezred lögyakorlatokat fog tartani. Ez idő alatt a Mecsek körüli gyalog és kocsiközlekedés naponként reggel 6 órától este 7 óráig el lesz zárva, nehogy valami baleset adja elő magát egy-egy néha véletlenül félretévedt golyó miatt. A lögyakorlatok igen érdekesek, de egyszerűségi nagyon fáradságosak is lesznek, mert nemcsak a legmagasabb hegycsúcson tartanak, hanem alulról felfelé való csatározással is lesznek egybekötve s végezetül a hegycsúcson épült bástyák elfoglalása következik gyorattuz között.

— **(A babona, mint az állatjáványok megfajtója.)** Hogy milyen babona a nép még napjainkban is, bizonyítja a következő historia, melyet a dombovári határban arató munkások szájából hallott dombovári levelezőnk:

— Haj! haj! sóhaj fel egy anyóka, a mint a markot kötözi kékébe, — nem úgy van már semmi mint régen volt. Nem volt akkor ennyi csapás az emberen, mint manapság; nem is tudom, hogy mi lesz még velünk. — Hát mi a baja ángyom? — kérde tőle

egy keményen izzadó kaszás. — Mi? — mondja az anyóka — hallgassatok csak meg, hogy mit beszélt nekem ma a Pista fiam. — Mit? mit? kérdék a többiek. — Hát azt mondja — válaszol az öreg, — hogy egy toponári embertől hallotta volna, hogy az a mikor Toponárra vitt egy kocsi homokot, hát az országuton látott három asszonyt ballagni. Amikor elérte őket, hát megszólítja az egyik, hogy: „hallja e kend komám uram, a jó Isten is megáldja, nem venne fel minket a kocsi, nagyon fáradtak vagyunk, mivel már messziről jöttünk gyalog.“ — Azt feleli erre a toponári ember hogy: „de bizony fölvenném én magukat lelkeim, de maguk is látják, hogy milyen nagy terhet visz ez a két ló — mert mint mondtam is homokot vitt — hát bizony nem tehetem, mert a lovaim nem bírják ki.“ — Ezzel aztán a toponári ember tovább hajtott — meséli az öreg. Amint azonban véletlenül hátratekint, hát majd halálra vált, mert ott állt a három asszony a kocsin, hogy hogyan, miképen kerültek oda, azt ő nem tudta, mert nem is vette észre, amikor felültek. „Hát csak mi fölültünk mégis — mondja megint az az asszony, aki előbb is szólott — nem leszünk mi nehezek“ — A toponári ember erre semmit sem válaszolt, azt se, hogy jól van, azt se, hogy nem, úgy félt, mert tudta, hogy ezek nem közönséges asszonyi állatok. (pardon hölgyeim, de az anyóka így mondta.) Mikor egy darabig már mentek — folytatja tovább — hát azt mondja az az asszony az embernek: komám uram, néssen csak kend föl az égre! Az ember fölészott. „Na mit lát“ — kérdeszi az asszony, „Látok sok disznót“ — válaszolt az ember. Ismét mennek tovább, megint mondja az asszony az embernek: „Hát néssen fel most az égre!“ Fölészott az ember megint. „Mit lát most?“ „Sok tehenet“ — mondja az ember. — Megint mennek egy kicsit, az asszony ismét mondja, hogy néssen fel az ember az égre és a midőn kérdeszte, hogy mit lát, azt felelte az ember, hogy: „Sok koporsót.“ Na jó ember, most megmondom, hogy mit jelent az, amit látott — mondja az az asszony — maga meg mondja el másoknak is. Az a sok disznó, meg tehát azt jelenti, hogy az idén igen sok disznó és tehén fog elveszni. Az a sok koporsó pedig azt jelenti, hogy az idén még igen nagy kolera fog dühöngeni. — Így mondta el nekem a fiam — végső szavait az öreg anyóka — de én el is hiszem, mert a két első már eddig is beteljesedett, hogy kolera lesz-e, azt a jó Isten tudja, de mentsem meg tőle a jó Jézus Kristus, kinek neve dicsőrtessék mindörökké! Amen — mondták rá a többiek — és folyt a munka tovább. Én meg hasa balagtam és az uton azon gondolkodtam, hogy vajjon csakugyan 1896. évben vagyunk, vagy talán Könyves Kálmán uralkodása előtti években.

— **(A pécsi önkéntes tűzoltótestület)** a Pécsi Polgári Daloskör szives közreműködésével 1896. augusztus hó 2-án (kedvesőtlen idő esetén augusztus hó 9-én) a Tettyén nagy nyári ünnepélyt rendez. Az ünnepély d. u. 3 órakor kezdődik. Ezen alkalommal a 44. gyalogezred és a Zsolnay-gyári tűzoltó testület zenekara és Rác Gusztáv népzenekara szolgáltatja a zenét. Délután a sétazene és tánc szünetei alatt a testület az ajánlékba kapott értékes tárgyakat sorsolja ki. Amerikai világposta egész délután működik. A fensikon nagy költséggel létesített „Ós-Pécs“ látványosság udvarán a daloskör estefelé hangversenyt tart, melynek műsora a következő: „Erdei kised virág“ Fischertől, „Fehér galamb“ Hubertól és „Gyászba borult az élettem...“ Köppltől. „Ós-Pécs“, — ezen bu-

dapesti Ós-Budavár és Konstantinápoly mintájára létesített épület-csoport bámulatos látványosságokat rejt magában: As alvó fakir, gosszpodine Karakassalovics Ixa estig látható; felkeltése a legujabb módszer szerint esteli 7 órakor fog eszközöltetni. Színelőadások a párisi Fantoches színház mintájára. A történeti csarnok ritka műkincseivel. — Ós-Pécs látóképe. Negyedóránként Ós-Pécs udvarából Gítar léghajós-kapitány léghajón szálland fel. Cukrássza, sörcsarnok, sátrak. 6 órakor versenyek a nép gyermekei részére, díjkiosztással. Fellépnek az olasz utcai népénekesek Signore Mantillo Luigi di Napoli személyes vezetése, úgy az „Eshidulina Espagnole“ spanyol nemzeti énekcsoport festői jelmezekben Sennor Kalakaseno igazgatása alatt. Az est beálltával a havihegyi sziklaorom és a tettyei fensik fényesenivilágittatik; ezután nagy tűzijáték, rendesi Aknilavnok Károly pirotechnikus, Stuver tanítványa. Belépőjegyek ára: eseményjegy 30 kr., gyermekjegy 10 kr., katonajegy őrmestertől lefelé 15 kr. Jegyek előre válthatók ősv. Tausz Vilmosné urnó szivartószedéjében (Király-utca) és a tűzoltóság központi őrtanyáján (városház épület). Ételek és italokról a tettyei vendéglősök gondoskodnak. Az ünnepély tiszta jövedelme egy beszerzendő szerkocsi javára esnek, a miért is felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. A tombolához szives adományok Reeh György főparancsnokhoz küldendők.

— **(Gyilkos fia.)** Kapos-Füreden kőművesek mellett dolgozott Takács Mihály 11 éves fia, ki reggelizés alatt egy másik 13 éves társával vitába, majd birkózásba elegyedett. A jelen voltak a fiuk dulakodását kedvtalton nésték, csak akkor rémültek meg, midőn a 13 éves fia, kit Takács Mihály bicskájával birkózás közben csíven asurt, holtan rogyott össze. A gyilkos fiut, ki szörnyettség miatt semmi megilletődést sem mutatott, a csendőrök elfogták s a kaposvári törvényszék vizsgáló bírása elé kísérték. A gonosz fia az állítja, hogy a bicskát éves közben nyitva volt kezében s megölt társa úgy dőlt bele. Később azonban beismerde, hogy dühében asurta a kést társa szívébe. Miután a gyilkos fia még csak 11 éves, tehát nem büntethető, ellene a büntető eljárás megszüntették s szabadra bocsájtották. Valószínű azonban, hogy Assódra, a javító intézetbe küldik, ha ugyan ott az intézet túltöltöttsége miatt helyt adnak neki.

— **(Lopás az ablakon keresztül.)** Reinwein József, hentessegéd, a Majláth utca sarkán levő Novák-féle házban levő lakásában az éjjel nyitott ablak mellett aludta az igazak álmát. Ruháit lefekvéskor egy aszékra az ágya mellé tette ingével együtt s reggel mikor felébredt, a aszék — üres volt. Valami jómadár a rétség felől ugyanis bemászott a ház kerítésén, bizonyára azért, hogy lopjon a mit bir. A nyitott ablak szinte alkalmasszerűen a keszére játszott s egy perc alatt bent volt a szobában. A másik perc elég volt arra, hogy összeszedje a segéd ruháit és ingét s azzal ismét kilépjön az ablakon s a merre jött, ugyanarra az udvarból is elhordja az irháját. A meglopott hentessegéd ma reggel jelentést tett az esetről s most a rendőrség keresi a ruhatolvajt.

— **(Birtokvásárlás.)** Mándi Samu baranyassentlőrinci földbirtokos, megvette Kramer J. budapesti bankcégtől Szabolcs-megye Kékcse község határában fekvő uradalomnak a céget illető részét 375 ezer forintért.

— **(Rendőrok uniformisban és a nélkül.)** As ujságolvasó közönség bizonyára ismeri a fővárosi lapokból az „Arizona Kikker“ című amerikai ujságot, melyből havonként legalább egyszer egy-egy amerikai írást hirtel kedveskednek azok olvasóknak. Nem kimélve semmi áldozatot, mi is hozzájutunk mátol fogva rendszeren óceánontuli kollegánkhöz s abból islelitől egyelőre a következő hirt ollózzuk ki: „Egy mást elvert rendörök. As éjjel szokásos razziját tartotta rendörégünk, hogy a csirkefogók és tolvajok után kutasson oduikban. Ezek a jómadarak azonban sokkal okosabbak, sem hogy olyankor lopnának, mikor a rendörég ébren van; nekik elég idejük van lopni akkor is, mikor a rendörök alszanak. Így tehát a razzia most is eredménytelen maradt s rendörök hiába szomjastak csirkefogók és csavargók vérére, még csak egy fiát se láttak azokból. Elkecserevedve és dühösen jöttek visszafelé, mikor egyszer csak a Havi-Boldogasszony-utcán éktelen dalolást, jobban mondva rikoltozást hallottak. Így rikoltozni még ellenlábas kollegáink, azok a revolveres ujságyírók se tudnak, lát a rendörégnek méltán tünt fel a dolog. Azonnal a helyszínére siettek s ott egy része; polgártársunkra akadtak. Nosza rá rohantak, mint a vészomjazó sakál és vitték volna be a kóterba ha engedte volna magát. De derék polgártársunkban több volt a szabadságszeretet, mint, ugyancsak ellenlábas kollegáinknak. A csecsemőkorát elő „Arizona Rőfőny“ teljes tizenkét hasábján, s ezért bátran ellenszegült az erőszaknak, sőt szembe is szállt a rendörrel, a kinek feladata lett volna a kóterba vinni. És támadt olyan verekedés, mely ritkítja a pártját s mikor kifáradt bele polgártársunk is, meg a rendör is, egyszerre csak megszólalt az előbbi:

— Hát nem ismeresz, William?

— É . . . é . . . eén? Már hogy ismerném kendet? . . . Azazhogy megállj no.

És ezzel a két keze közé kapta a derék polgártárs fejét és alaposan az arcába nézett.

— Soha ilyen csodát! Te vagy Jacques koma? Hogy kerülsz ilyen ruhába!

— Én bizony, William. Szabadnapos vagyok s csináltam magamnak egy görbe éjszakát.

— S én még téged akartalak bevinni s itt egymást verjük el . . . rendör a rendört! . . . Tudod mit? Ha máskor görbe éjszakát csinálaz, ne ved le az uniformisodat, úgy legalább nem veszekszünk össze, hanem együtt folytatjuk a lumpolást. Jó lesz, ugy-e?

— **(Idill a körhintánál.)** Van a buza-téren már hetek óta egy körhinta, melynél meghintáztatják magukat a szolgálók és lovagjaik. Tegnap este igen éiénk volt a körhinta körül az élet s a zsiabongó néparadatban egyszer csak két kackiásan kiöltözött menyecske egymásra rohant és a körülállók mulattatására alapos verekedést rögtönöztek. Volt dolga a két asszony négy kezének, de a nyelvük sem maradt tétlenül s miközben kezeikkel egymás haját tépázták, nyelvük se hagyott sértetlenül egy foltocskát se a másik becsületén. A verekedésnek, mely

állítólag szerelmi féltékenységből származott, a járásbiróságnál folytatása lesz.

— **(Magyar dalosegyesületek a király előtt.)** As országos dalárszövetség augusztus végén tartja meg Budapesten as országos dalosversenyt. Több lapban azt olvassuk e hirtel kapcsolatban, hogy ezen alkalomból a budai, soproni, győri és debreceni dalos egyesületek ó Felségét szerenáddal fogják fölkeresni. A dalos egyesületek között nagy lelkesedést keltett ezen hirtel, de attól tartunk, hogy lelohasztjuk ezt a lelkesedést, ha ezen hirtel téves adataira utalunk. Első sorban is a király augusztus végén nem lesz Budapesten, abova október hónap előtt nem is várják, hacsak a német császár társaságában a baranyamegyei vadászatokról szeptember hónapban oda nem jön. Augusztus havában azonban sehogysem lesz Budapesten.

— **(Másodvirágzás.)** Csak nem régen adtunk hirtel, hogy megyénk egyik kis községében egy hatvanhétéves férfi eljegyzett egy hatvanéves hajadont. Most újabb ilyen másodvirágzásról irhatunk, mely a kihajmási pusztán szállt meg egy öreg juhászt és egy élte virágját régen elhullajtott vén leányzót. És ki csodálkoznék ezen? Ha a virágnak sem lehet megtiltani, hogy kikeletkor nyiljék, hogyan lehetne az emberi szívnek, a mely pedig, ha egyszer lángba borult, vesze delmesebb akárminél. Ki mondja azt, hogy csak a fiataloknak szabad szeretni? Hát az öregebbeknek talán nincs szívük, ók nem örülhetnek a virágfakadásnak, tavaszi madárszónak? Kivel cserélne az öreg Bojtár József? Hiszen még most is olyan délceg legény-ember, akárcsak hatvan év előtt, a mikor husz éves, polyhedző bajuszos kamasz létére csak ügyetlenül mert botorkálni a szoknyák körül. Ó bizony nem érzi, hogy 80 év nyomja a vállát, más ilyenkor meg görnyedve ül a ház előtti padon és gyönyörködik az unokáiban, de ő mást tesz. Felveszi az ünneplő ruhát, kipödrí mégegyszer azt a vesszedelmes merészségű bajuszt és beállit a másodvirágzás gyümölcséhez: Bárány Terézhez, a ki csak hat évvel fiatalabb, mint ő. Az asszony házában készen áll már a násznép, Bojtár uram is felpántlikazza magát és viszi a boldog a menyasszonyt az anyakönyvvezető elé, a ki szép üdvözlő beszédet intéz hozzájuk, mire mindketten elmerengnek egy kissé, mert eszükbe jut egy hosszú élet, mely a kora gyermekségtől kezdve mostanáig tartott. A ki pedig látja őket, szinte leolvas hatja az arcukról az édredező második szerelem szavait.

— **(A pécsi Polgári Kerékpáros Egyesülettől)** a következő sorokat vettük: „Tekintetes Szerkesztőség! Vonatkozással becses lapjának f. é. 161. számának „Uj egyesület“ cím alatt megjelent cikkére alóliirt választmány részéről van szerencsénk úgy a tek. szerkesztőség, mint a T. nagyközönség tájékozással a következőket becses tudomására hozni:

A lap fentemlitett számában azon része a fenti cikknek, mely azt mondja, hogy „Most azok kik szerényebb polgári állásuk folytán a P. B. C. tagsági díjait nem fizethetik, külön egyesületté alakulnak“ téves információn alapul; — mert a „Pécsi Polgári Kerékpáros egyesület“ a megtartott értekezletén a P. B. C. ra vonatkozó semmi féle határozatot nem hozott, úgy szintén nem azért alakult külön egyesületté, mert a P. B. C. tagsági díjait szerényebb polgári állásuknál fogva nem fizethetik, hanem azért főképp, mert egy oly egyesületté alakult, melynek hatáskörében minden tisztességes polgár a nemes sportot gyakorolhatja és előmozdithatja.

Továbbá nem azon célból szándékozik az egyesület a kerékpárokat számokkal ellátni, hogy a bérkocsikhoz legyenek hasonlók, hanem igenis azért, hogy az ugynevezett „vadbiciklisták“ által okozott kihágásokért ne az egyesület legyen kellemetlenségeknek kitéve, és éppen ezen számok által legyen a közönség és a rendörég által könnyen felismerhető és ellenőrizhető.

Ezeket szives tudomására hozva maradtunk teljes tisztelettel a Pécsi Polgári Kerékpáros egyesület választmányára. Tudósítunk, ki az egyesület alakulásáról irt, bizonyára nem használta célzatosan a bérkocsikhoz való hasonlítást, csak mintegy jeleste hasonlatával, hogy — a mit a választmány is mond — így számukról lesznek megjegyezhető az egylet tagjai. A pécsi Bicycle Clubbra vonatkozó sorokat sem úgy irta, mint határozatot, hanem saját szempontjából adta meg ezzel az uj egylet alakulásának egyik fő alapját.

— **(Gizike eltévedt.)** Ma délelőtt egy kis, alig öt éves leánykát talált a piacon egy rendör. A kis leány sirt és elpanaszolta, hogy eltévedt, nem tud haza menni. A rendör bevezette az eltévedt kis leánykát a rendörbiztosi hivatalba, a hol az a szép nagybaszusz biztos bácsi mindjárt a térdeire vette, elcsittította és cukrot, meg mandulát adván neki, annyira felháborította, hogy a kis leány nemcsak azt mondta meg, hogy Gizikének hívják, hanem a mamája nevére is emlékezett. Persze azonnal futottak az anyához, a ki már aggódva kereste leányát a szomszédoknál s megörült, mikor megtudta, hogy hol van. Érte is ment mindjárt, de Gizike nem valami nagy kedvvel hagyta el a kedves biztos bácsit és cvikipuszit adván neki a szives vendéglátásért, megígérte, hogy máskor is — eltéved, csak hogy a biztos bácsihoz kerüljön megint.

Iskolai értesítők.

VIII.

A szegzárdi államilag segélyezett községi polgári fluiskola XX. értesítője. Közli: K r a m m e r Janos igazgató, kinek a beszámolószerű jelentésével kezdődik az értesítő, a mit a hat osztály tananyagának az elősorolása követ, kapcsolatban a használt kézikönyvek címeivel. A tanítótestület az igazgatóval és hitoktatókkal együtt 13 tagból állott. Összesen 224 tanulója volt az intézetnek, a hol ezenkívül 26 magántanuló is tett vizsgálatot. 1876. óta, vagyis az intézet fennállása óta az intézetet látogató tanulók száma évről-évre emelkedik. A szülőknak szánt tájékoztatóval záródik ez a kellő szakértelemmel összeállított értesítő, melyben megtalálhatják, hogy minő pályákra képesit a 6. oszt. polgári iskola elvégzése.

Törvényszék.

§ Elhalasztott végtárgyalás. R é d e r Károly ellen a „Moden és Breiter“ cég még 1894-ben végrehajtásilag lefoglalt mintegy 1835 frt becsértékű szövetet. Árverést azonban csak 1895. december 31-én vezetett a végrehajtást szenvedő ellen, a mikor is Eugler Kálmán bírósági végrehajtó a lefoglalt tárgyak közül semmit sem

talált s így az árverés nem volt megtartható. Stern Károly a végrehajtató cég képviselőjében bűnvádi feljelentéssel élt Réder ellen, de a mára kitűzött végtárgyalás elején Réder védőügyvéde, Egrý Béla dr. azon előterjesztéssel élt, hogy Réder ellen a végrehajtást megelőzőleg már több végrehajtás vezetett s így csak felülfoglaltatói jog illette volna meg a panassos céget; továbbá hogy védenca a lefoglalt anyagot feldolgozta s azokat eladván mintegy harmadszáz ezer frt tartozását egyenlítette ki azok árából, még panassos cégnak is fizetvén belőle 150 frtot. Ez alapon kérte a végtárgyalás elnapolását s pótvizsgálat elrendelését, mihez Zsolnay György kir. főügyész helyettese, mint közvádó, szintén hozzájárulván, a törvényszék a végtárgyalást elnapolta s a pótvizsgálatot elrendelte, mely előreláthatólag a vádlott fölmentését fogja eredményezni.

§ Meg nem jelent vádlott. A pécsi kir. törvényszék ma hirdette ki lopás büntetésével vádolt Tóth János dolni-miholjáci lakos ügyében a budapesti kir. curia ítéletét, mely helyben hagyja vádlettra a Weisz Ignác és társa nagyfalusi lakosok kárára elkövetett lopásért a két első bíróság által rámerített félévi fogházbüntetést. Az ítélethirdetésen csak Weisz Ignác jelent meg; a vádlottnak a beérkezett előjárásági jelentés szerint a végzés nem volt kézbesíthető. Most újból meg fogják idézni s ha tartózkodási helye kipuhatolható nem lenne, elrendelik a köröztetését.

§ A feledékeny após. Juhász Márton szobényi lakos ellen a veje, Német János 100 frt erejéig végrehajtást vezetettvén, Zöld P. Lajos pécsváradi járásbírói végrehajtó le is foglalt Juhásznál gabonaneműket, két lovat, lószerszámot és két malacot 150 frt körüli becsértékben. A lefoglalt tárgyakat Lieber György ügyvéd 41 frt s járulékaik erejéig felülfoglaltatta, mindazonáltal Juhász Márton eladta a búzáját s abból a községi adóját fizette ki; lovait szintén eladta, malacai pedig megdögölvén, mikor árverésre került a sor, nem találtak nála semmit. Sikkasztás büntetéssel vádolva állt ma Juhász Márton a pécsi kir. törvényszék előtt, hol veje kijelentette, hogy megbüntetését nem kívánja. Ugyanezt tevén Lieber György is a vádlott beigazolván, hogy gabonája árából az adóját fizette ki, malacai valóban megdögöltek, lovait pedig azért adta el, mert elfelejtette, hogy nem lett volna szabad azokat eladnia, — a kir. törvényszék csak sikkasztás vétségében mondta ki bűnösnek s a tulnyomó enyhítő körülmény tekintetbevételével 15 frt pénzbüntetésre, hehajthatatlanság esetén 3 napi fogházra ítélte. Az ítélet, vádlott megnyugodván benne s a kir. ügyész is tudomásul vevén, jogerős lett.

§ Tolvaj leányzó. Felber Mari családleány, mikor beállt a „Nefelejts“ csárdába szolgálónak, elődje nála hagyta megőrzés végett a ruhaneműit, míg helyet nem talál. Felber Mari aztán úgy őrizte a ruhákat, hogy szépen — tuladott rajtuk, másrészt pedig ő

maga felhasználta. Lopás büntette miatt állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt, de mert a végtárgyalás folyamán beigazolhatta, hogy a ruhák nem voltak bezárva, s így betörést a vádlott nem követett el, bűne lopás vétségévé minősítették s ezért tizenegy napi fogházat kapott. Ebben az ítéletben megnyugodván s azt a királyi ügyész is tudomásul vevén, tizenegy napra a kir. ügyész ad szállást a tolvaj leányszónak.

Közgazdaság.

□ Aratási kilátások. Somogyból írják lapunknak, hogy az aratás nem a legjobb kilátások között kezdődik. Az esztergomi káptalannak s gróf Széchenyi uradalmának búzatermése hatnyolcad részben a földön fekszik; a roza hasonlóképen járt, valamint az árpa is nagy mennyiségben romlott meg. Pár nap óta derült az időjárás s ez az aratási munkálatokra mégis elég kedvező.

□ Bortermelésünk. A magyar borászat hét év óta pang; negyed fél év óta az olasz-borok csaknem nagyobb mennyiségben foglaltak helyet piacainkon, mint saját boraink, mert régi bortermelésünkől a piacra tartogatott készletek 1892-ben körülbelül teljesen kifogytak. Az olasz kormány, ismerve a magyar pia: hiányát, még 1891-ben a vám és kereskedelmi szerződés megújításánál olyan klauzulát állított elénk, amelyet hossz-

Legelső helyen említendő a Balbi-utca egyeteme, mint legnagyobb, két márvány oroszlánjával és négy pedellusával, a kiknek összesen hét szemük volt, a miből aztán nem valami nehéz lesz kisütni, hogy az egyik félszemű volt. Ennek volt egy könyvtára, egy rémségesen rikító piros galléru kapussa, egy muzeuma tele kitömött állatokkal; termeiben sok pad volt és végre említendő jeles professzora, D' Ondes Reggio. Mindennap látták egymást a tanfolyamokat látogató tanulók, rari nantes in gurgite vasto, s jegyzeteket gyűjtöttek.

Második helyet a „Nap“-hoz címzett kávéház foglalta el a Balbi-utca és az Annunziata-tér sarkán lévő palotának földszintjén. Itt felsőbb tanfolyamot látogattak, itt ismerkedtek meg az ifjak a karambol és az a' la guerre elemeivel. Itt azonban, talán a nagyon közeli szomszédság miatt, még gondoltak valamicskét a professzorok előadásaiival és egy-egy játszma billiárdot gyakran félbeszakítottak Mongiardini-nek leckéje miatt, a ki a res iudicatae fölött érvelt, vagy Parodi fölolvása kedvéért, a ki a fősvénységről beszélt.

A tanulmányoktól már elszokottabb tanulók a harmadik egyetemen találkoztak, mely az uj-utcában az Adorno-palota földszintjén volt, ezt központi kávéház név alatt ismerték. Minden új tudományt tanulmányoztak itt és az ember a tanfolyam végeztével a carolina, háromszor hét, filkó játékokból, valamint a gipszpipák szivásából elismerő oklevelet kaphatott.

Végre a negyedik egyetem a San Domenico piacon volt, a Carlo Felice színház átellenében és Gran Corso-nak hívták. Termeiben harmad-, negyed-, ötödéves

SZENT CECILIA

OLASZ REGÉNY.

FORDITOTTA:

* * *

A „PÉCSI FIGYELŐ“ KIADÁSA.

1896.

szas tanácskozás és tárgyalás után végre is akceptáltunk. Ennek következménye lón. hogy Olaszország évenként legalább is 1.000.000 hektoliter bort helyezett el piacainkon és 1891—92. óta mintegy 5 millió hektoliter bort vettünk át az olaszoktól, tehát annyit, amennyit a nyolcvanas években csaknem minden évben produkáltak Magyarországon. De az idén, amint ezt az olasz kormány közegei is bevallják, az olasz borok forgalma lényegesen csökkent, mert az olasz kereskedők visszaéltek assal a bizalommal, amelyet vevők részéről mindenha tapasztaltak. Több isben hamisított borokat küldtek Magyarországra és ennek folytán a kereslet ép Magyarországból, lényegesen csökkent; a a jövőre bizonyára még jobban ki fog maradni Magyarország borrendelése, mert az ideai bortermés kilátások Magyarországon kitűnők. Kivétel nélkül jó termést várnak az országban; egyes helyekben olyan termésre számítanak, aminő már évtizedek óta nem volt. Így pl. az Alföldön a homoki és humuszos talaju szőlőkben 15—25 hektoliter bort remélnek holdanként. A Dunántul és a Tiszántul amerre csak szőlők vannak, de a Dunáninnen fekvő részeken is kielégítő és jó terméskilátások vannak, úgy, hogy a közel 350,000 kat. holdra rugó szőlőterületünkről 5—6 millió hektoliter bort (ujbort) remélhetünk. Ilyen országos jó termésünk, a mennyire a statisztikai adatokból kitűnik, 1885. év óta nem volt.

A lajtántuli részeken is, de Horvát és Szlavonországban is kedvezőek a szüreti kilátások. Horvát és Szlavonországban 500—600,000 hektoliter bort várnak, míg Ausztriában 4—4.5 millió hektolitert. Így tehát Ausztria és Magyarország ideai összes bortermése felül fogja mulni az előző évek bortermését.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy b. vizitel.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. miniszterelnök tegnap hosszabb látogatást tett Goluchowszky külügyminiszternél.

— **Schreiber a törvény előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pestvidéki operett-fogházból két izben is megszökött Schreiber Dezső betörőnek és zsebtolvajnak bűnügyét ma kezdték tárgyalni a pestvidéki törvényszéknél a közönség nagy érdeklődése mellett. Azzal a bűnüggyel kezdték, a hol a vasuton történt óralopásról van szó. Schreiber foglalkozásul szabósegédnek vallotta magát; de az elnök rászólt: Ön téved, nem szabósegéd, hanem zsebtolvaj és betörő! Nagy nehezen aztán elismerte foglalkozásul ez utóbbi diszes mesterséget.

— **Ismét hamis kártyások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi rendőrségnél följelentést tettek három előkelő gavallér ellen, hogy egy ismert belvárosi kávéházban hamis játékkal számos vidéki gentryt kifosztottak.

— **A cári pár Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neue freie Presse“ szerint a cári pár augusztus hó 27-én látogat Bécsbe.

— **Krétai zavargások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athénból jelentik: A görög kormány ismét jegyzéket küldött a hatalmakhoz, melyben föl-hívja figyelmüket a legutóbbi krétai eseményekre. Abdullah basát más személyiséggel kívánják helyettesíteni.

— **Kolera.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kairóban e hó 14. és 15-én 495 kolera megbetegedés fordult elő 419 halálessel.

— **A kubai felkelés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Havannából jelentik, hogy midőn egy vonat Zailday mellett elhaladt, a lázadók dinamittal az egész vonatot fölrobbantották. Egy tiszt és a mozdonyvezető meghalt.

Szerkesztői üzenet.

Egy nem néppárti tanítónak. A szt.-királyi néppárti gyűlésre vonatkozólag velünk közlött helyreigazítása folytán késséggel helyt adunk abbeli kijelentésének, hogy azok, akik a népgyűlés végén a néppárti dalt énekelték, nem valóságos kántorok voltak, hanem szigetvári bosnyákok, a kik között nem is voltak kántorok, a jelenvolt kántorok pedig nem segítettek nekik dalolni.

I.

— Bizony unalmas az egész! — kiáltott föl Tiberino nagyot ásítva, miközben kezét kinyújtva, végigdől a kereveten, legkevésbé véve tekintetbe a „Gran Corso“ kávéházban unatkozó másik három egyént.

Rajtuk kívül hárman voltak; ezek is, mint mi, szivarral fogaink között az előteremben ültünk és kényelmesen elnyújtottuk lábainkat a márvány-asztal arabesk faragványai alatt.

Csak annyit tudok, hogy egy se nem szép, se nem csunya márciusi napou déltájban történt, de azt már éppenséggel nem mondhatom meg, vajjon a hónap elején, vagy a vége felé. Arra azonban határozottan emlékezem, hogy mindannyian tanulók voltunk és a Gran Corso kávéházban a jogot hallgattuk, már mint harmadik, vagy negyedik évesek, a szerint a mint est leckeönyveink mutatták.

A nyájas olvasó (bátorkodom mellékeesen megjegyezni) talán nem fogja érteni, hogy miként lehet valamely kávéházban a harmadik vagy negyedik évi jogi tanfolyamot elvégezni; és mivel nem tudja, meg kell mondanom, hogy hány egyetem volt Genuában 1858 előtt. Ismereteim nem terjednek túl ezen az időn; mondják meg tehát mások, hogy mennyi van most, én majd elmondom, hogy mennyi volt akkor.

M. V. Helyben. Nagyon régi dolgot pengot. Az a bizonyos lap június 24 iki számában magasztalta föl a tolnamegyei tanácsot — a mieink rovására, most tehát már aligha kezdhetnénk vele polemikába. Annyit azonban, mint cikkének végkövetkeztetését, már csak igazságszeretettünkől kifolyólag is lenyomatunk e helyen, hogy t. i. „Fadd, Tolna, Kis-Székely és Harc korántsem a mostani különben érdemes tanfelügyelő tevékenysége és buzgalma következtében magyárosodtak meg; mert bizony azok tiszta magyarok voltak már 1890-ben, mint azt „Magyarország helységnévtára“ nak hivatalos népszámlálási adatai is bizonyítják. Mászor korábban kérjük általunk mindig nagyrabecsült megfigyeléseit.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild-tapasz, 90 krért (levélbéllyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciális táskák nagy raktára.

A NAGY KRACH!

A newyorki és londoni nagy esztét-krach nem kímélte az európai szárazföldet sem, ennek folytán egy nagy esztét-gyár kényeztetve látta magát, hogy óriási készletét, a munkadíj csekély részének felszámítása mellett, piacra dobja. Ez óriási készlet elárverésével én vagyok megbízva, így azon helyzetben vagyok, hogy bárkinek 6 forint 60 krért az alábbi tárgyakat küldhetem:

- 6 drb. legfinomabb asztali kés, valódi angol pengével,
- 6 „ amerikai patent-esztét villa, egy darabból,
- 6 „ amerikai patent-esztét evőkanál,
- 2 „ amerikai patent-esztét kávékanál,
- 1 „ amerikai patent-esztét levelesmerő kanál,
- 2 „ amerikai patent esztét tejás-sorlog.
- 6 „ angol Victoria alsó-tálcsa,
- 2 „ hatást keltő asztali csillár,
- 1 „ tea-esztét,
- 1 „ legfinomabb csuker-hintő,

44 drb. összesen csak 6 forint 60 krajosár. Mind e 44 darab korábban 40 forintot ért, most pedig minimális áron 6 forint 60 kr.-ért kapható. Az amerikai patent-esztét tiszta fehér fém, mely esztét-fényét 25 évig megtartja, a miért kezeséget vállalok. Hogy ez a hirdetés

nem szédélgés,

annak bizonyosságául azonnal nyilvánosan kötelezem magamat, hogy bárkitől a meg nem felelő árut visszaveszem, s a beküldött összeget visszaküldöm. Ne mulassza el tehát senki a kedvező alkalmat, hogy magának egy pompás készletet szerezzen, a mely kiválóan alkalmas, mint **alkalmi ajándék menyegzői** s úgy is mint háztartási cikk minden jobb háztartás számára.

KAPHATÓ:

A. HIRSCHBERG

az egyesült amerikai patent-esztét gyárak főügynökségénél

Wien, II., Rembrandtstrasse 19. Telefonszám 7114.

Szétküldés a vidékre utánvétellel, vagy az összeg előre beküldése mellett. Hosszávaló tiszteltépor 10 kr. Csak az itt látható védjegy (hygienikus fém) biztosít a valódiságról.

Kivonat az elismerő iratokból:

Gölniczbánya, (Szepesmegye).

Tisztelt uram!

A második küldeményemmel (2 disz garnitúra) ép úgy meg vagyok elégedve, miut az elsővel voltam. Ajánlani fogom önt másoknak is.

Dulla Nándor káplán.

Laibach.

A küldeményemmel várokozásomon felül meg vagyok elégedve és nem fogom elmulasztani, hogy e csinos készleteket másutt is ajánljam.

Lucian J. cs. és kir. hites mérnök.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Tarcsa gyógyfürdő

VASMEGYÉBEN.

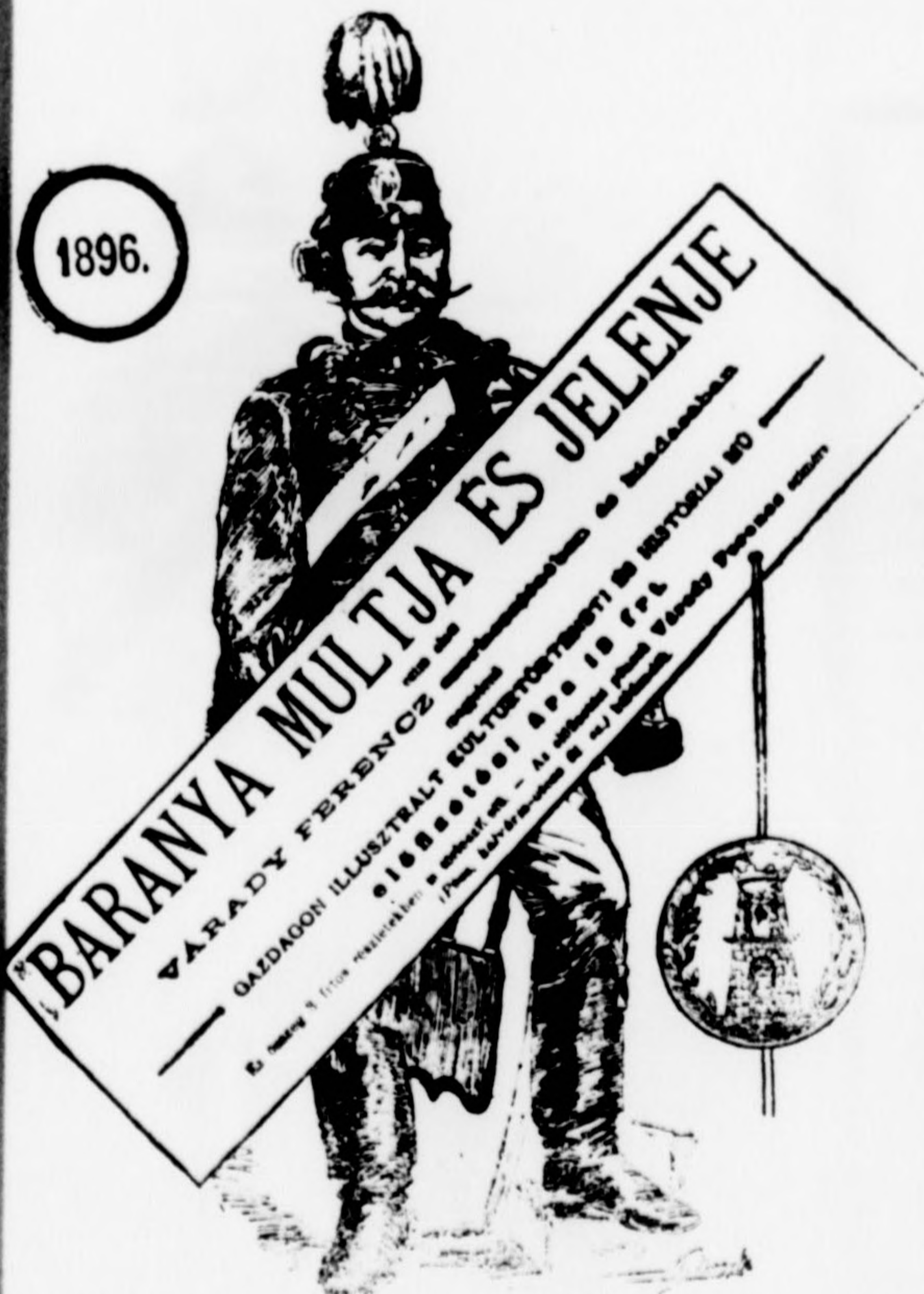
Glaubersó-tartalmu szénsavdus vasforrások.

A legújabb módszerek szerint berendezett pezsgő és ásványviz, valamint vasláp-fürdők. Kellemes, hűvös égélj; a kényelem minden igényeinek megfelelő olcsó lakások; a múlt évben épült új „Gyógyudvar“ 60 szobával es évben megnyílik, villamvilágítás, 2 jó vendéglő, gyógyszerár, naponta kétszer zene; szép kirándulások. A női szervek bántalmái, sápkór, vérszegénység, továbbá a légzési és emésztési szervek bajai ellen kiváló orvosi tekintélyek ajánlják.

Megnyittatott május 24-én.

A megnyitástól junius 15-ig és augusztus 15-től szeptember 25-ig tetemesen olcsóbb árak. Felvilágosítással szolgál és kívánatra prospektust küld a fürdőigazgatóság. Állandó fürdőorvos Dr. Rhorer Aladár t. m. főorvos. Tarcsai Károlyforrás különösen mint óvszer járvány esetén ivóvízül ajánlható. Főraktár Budapesten Takáts Lajosnál, Kossuth Lajos-utca. Megrendelések oly városokból, hol külön raktár nem létezik, a fürdőigazgatósághoz Tarcsára intézendők. Posta- és távirdeállomás helyben. Vasúti állomás Felső-Eőr, a Szombathely—Pinkafői vonalon. honnan a 30 percnnyire (5-6 klmt.) fekvő fürdőbe a közlekedést kényelmes bér- és társaskocsik (omnibuszok) tartják fenn; egy négyülékes bérkocsi ára 2 frt 25 kr., társaskocsin egy hely 40 kr.

1896.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.